

همشهری

حافظه
ورای طاعت دیوانگان ز ما مطلب
که شیخ مذهب ما اعلی گنه دانست

صفحات ۱ تا ۱۰ | صفحه آخر

همشهری: www.hamshahronline.ir | سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال قرینی، شماره ۱۴ | کد پستی: ۴۵۹۵۶-۴۵۹۵۶ | تهران، صندوق پستی: ۱۹۳۹۵۵۴۴ | تلفن: ۲۲۰۳۰۰۰-۲۲۰۳۰۰۰ | نمایر: ۲۲۰۳۰۰۰-۲۲۰۳۰۰۰

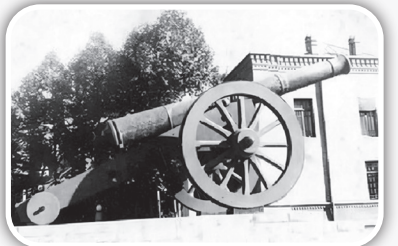
ایران شهور: مدیر: بهرام اعرابی | تندرستی: مدیر: سعید محمدی | مدیر: مریم سرخوش | سرخ: مدیر: جواد عزیزی | مدیر: محمد جعفری | دانشتیه: مدیر: ساسان شادمان | مدیر: زهرا خالقی | سرزمین من: مدیر: محمد باریکاتی

سیاسی و دیپلماتیک: مدیر: حسین ارجلو | شوزنگار: مدیر: پروانه بهرام نژاد | مدیر: مریم باقریور | اقتصاد: مدیر: حسین لطفی | مدیر: مریم موسی پور

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری | مدیر مسئول: محسن مهدیان | مدیر: دانیال معمار | دبیر تحریریه: سیدمجتبی صادقی | معاونان سردبیر: شهرام فرهنگی، علی عمادی، شاهین امین، حامد فوقانی | مدیر فنی: حامد یزدانی | مدیر هنری: مهدی سلامی | دبیر عکس: امیر بابیور

کوچه گرد

توپ مرواری؛ نخستین بلاگر بخت گشایی تهران!

لیلا باقری

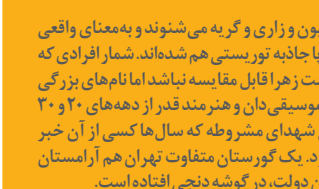
توپ مرواری در گذشته نقشی جدی در ازدواج دختران داشت. مردم می گفتند اگر از زیر این توپ عبور کنید، بختتان باز می شود. اگر امروز هم اعتقاد به بخت گشایی دارید و بدون توپ مرواری مانده اید، نگران نباشید. دوره آنلاین «فرکانس جذب عشق» در ۲۴ ساعت، هم اکنون با ۵۰ درصد تخفیف در دسترس است. کافی است کمی اینستاگرام گردی کنید.

بسیاری از گورستان های قدیمی تهران، مدفون زندگانی است که عمرشان را برای راحتی روح و جان هم وطنان و همشهری هایشان سپری کردند و هدیه خداوند به آنها هم عمر جاودان است

گورستان های بازنشسته شهر

گزارشی از چند قبرستان باصفا و قدیمی شهر که روزگاری است کمتر با در گذشتگان سر و کار دارند

این روزها با مقصد همه در گذشتگان در تهران، مشترک است؛ بهشت زهرا، خانه ابدی تقریباً تمام متوفیان شهر که راه همه، به هر حال به آنجا ختم می شود. اما روزگاری در تهران بوده که در گذشته های، به ستمی می رفتند؛ از شمال و غرب گرفته تا شرق و شمال. گورستان های دریا بخت هستند که مهربانه به در گذشتگان جا داده اند و حالا مصفا و در کمال آرامش، خانه ابدی آنها شده اند. بیشتر گورستان های قدیمی شهر، از رونق افتاده اند؛ مگر چند آرامستان محلی که همچنان ساکنان مناطق با ثبات و باستانی شان به آن محل، در آنها دفن می شوند؛ مثل باغ فیض.

سیدروس طباطبایی پور

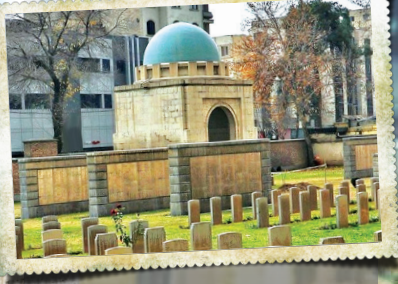
مقبره روزنامه نگاران مشروطه خواه
ملک المتکلمین و صور اسرافیل، معروف ترین چهره های مشروطه خواه بودند که در همان روزهای کودتای محمدعلی شاه مظلومانه کشته شدند. هر دو جسور بودند و برای رهایی ایران از ظلم، ترسی به دل راه نمی دادند و همین ویژگی، هر دو را تا ابد زنده نگه داشته است. مقبره این دو سیدز گوهر تا چند سال پیش در کنجی از شهر تهران به فراموشی سپرده شده بود که به کمک شهرداری، مرمت و بازسازی شد. مقبره این دو آزادی خواه در خیابان کمالی، خیابان مخصوص، بین بیست شهید ابراهیمی، در ضلع جنوب شرقی بیمارستان لقمان واقع شده است.

ابن بابویه
برخی می گویند که این آرامگاه به دوره ساسانیان بازمی گردد که در اثر حوادث طبیعی و جنگ ها، ویران شده بود، اما این آرامگاه وقتی سر زبان ها افتاد که بزرگانی چون شیخ صدوق، علامه دهخدا و جهان پهلوان تختی در آن آرامیدند. این آرامگاه در ری قرار داشت، اما پس از گسترش تهران، بخشی از خاک زنده تهران شد. این بابویه به در شهری، خیابان ابن بابویه و نزدیک برج طغرل واقع شده است.

ظهور الدوله
تهرانی ها به خصوص اهالی هنر یا بخت، ارادت ویژه ای به این گورستان دارند، چون زیر پوستش گنجینه هایی آرمیده اند که به گواه هنر نشان، تا ابد زنده اند. از علی خان ظهور الدوله که نخستین ساکن آنجا بوده، گرفته تا ایرج میرزا و صبا و خالقی و باحقی، همه و همه به واسطه هنرشان، تا وقتی هنر و زیبایی میان مردمان قیمت دارد، زنده و پابرجا هستند. این آرامگاه در میدان قدس، خیابان دریند، خیابان ظهور الدوله، پلاک ۳ قرار دارد.

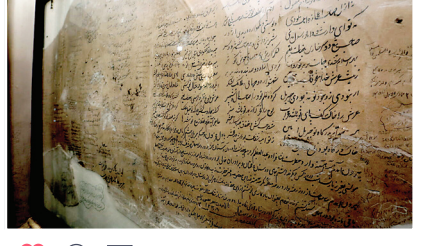
باغ فیض
حیات مقبره ۱۲۰۰ مترمربع به نام های حمیده خاتون و جعفر، در محله باغ فیض تهران، یکی از قبرستان های قدیمی غرب تهران است که بزرگانی را در دل خود جای داده است. برخی شهدای جنگ تحمیلی و شهدای مدافع حرم از این دسته اند. آرامگاه علمایی مثل آیت الله ملایری و آیت الله اصطنعاناتی هم در این مکان است.

آرامستان تلک
تهران و گورستان هاشم، هوای غریبه ها را هم داشتند و برای آنها، به خصوص اگر برای سرزمین شان، فدکاری کرده اند، آغوش گشودند. یکی از آنها، آرامستان قلیچک است که در دل خودش سربازان متفقین در گذشته در ایران را جای داده است؛ سربازانی که در جریان جنگ های جهانی اول و دوم، جان دادند. آرامستان قلیچک در خیابان شریعتی، حدفاصل خیابان دولت و بل صدر در جنوب باغ قلیچک قرار دارد و البته در حال حاضر، امکان بازدید عمومی ندارد.

تهرانگرام

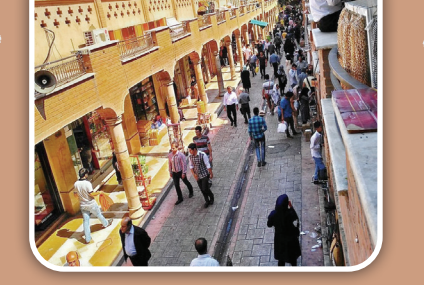
یادگاری های ۲۰۰ ساله

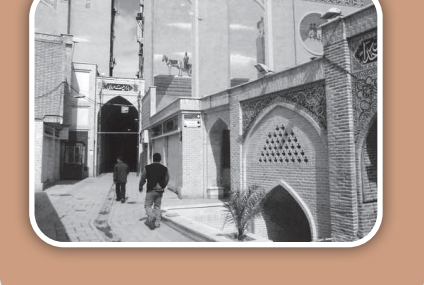
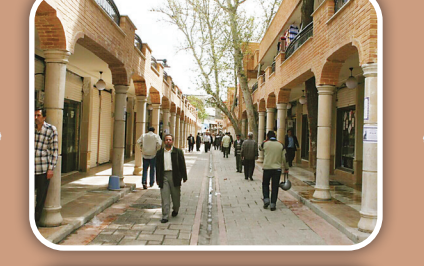
بقعه بی بی زبیده خاتون (س) که به گفته اهالی از نوادگان ائمه (ع) است، حوالی شهرری قرار دارد. این بقعه در سال های متعددی مقصد زائرانی بوده که برای زیارت راهی شهرری می شدند تا در جوار بارگاه حضرت عبدالعظیم (ع) استخوان سبک کنند. در روزگاری که وسایل نقلیه مثل امروز نبود، زائران مجبور بودند شب را جایی بپوشند و آستان بی بی زبیده خاتون یکی از انتخاب های زائران برای ماندن بود، چون هم زیارت و هم در فضای دلنشین و باصفای آستانش سیاحت می کردند. آنها هم که اهل یادگاری نوشتن بودند، برای ثبت این خاطره خوش دست به کار می شدند و تاریخ و روز زیارت را بر دیوار حک می کردند یا با خطی خوش چند بیت شعر می نوشتند تا برای سال ها جاودان بماند. اکنون حدود ۵۰۰ دست نوشته در قسمت مردانه با حفاظ شیشه ای محصور شده و تاریخ آنها به حدود سال ۱۲۱۳ شمسی بر می گردد. خواندن عبارتی که با دستخط خوش و زیبا به یادگار مانده اند مانند سفری به تاریخ و گذشته های دور است و از جاذبه های گردشگری این مکان زیارتی است.

تهران مصور

اولین کوچه مدرن تهران

«کوچه مروی» نخستین کوچه با سبک و سیاق معماری شهری و امروزی تهران است؛ کوچه ای که بیش از ۲۵۰ مترمربع مساحت دارد و یک سر آن به مسجد آقامحمود و طرف دیگر آن به مدرسه مروی و راسته بورس ششکلات، تنقلات، قهوه و لوازم آرایشی و بهداشتی ختم می شود. این کوچه بیش از ۲۰۰ سال قدمت دارد و به نام مالک قدیمی محله، «محمدحسین خان مروی» نامگذاری شده است. حاج محمدحسین خان از بزرگان ایل قاجار و از طایفه اشقالباش بود که ایل او در زمان شاه طهماسب اول صفوی، وظیفه نگهداری از سرحدات ایران در شمال شرقی خراسان را بر عهده داشت. او در بخشی از اراضی اش مسجد و مدرسه دینی ساخت و بعد از مرگش نیز باغ و عمارت های وقف شدند. نخستین حوزه علمیه تهران هم در این کوچه قدیمی تأسیس شده و به نام همین کوچه (مدرسه مروی) مشهور است.

«کوچه مروی» نخستین کوچه با سبک و سیاق معماری شهری و امروزی تهران است؛ کوچه ای که بیش از ۲۵۰ مترمربع مساحت دارد و یک سر آن به مسجد آقامحمود و طرف دیگر آن به مدرسه مروی و راسته بورس ششکلات، تنقلات، قهوه و لوازم آرایشی و بهداشتی ختم می شود.

بالسکن این کیوار کد یادکست مربوط به یادداشت را بشوید.

دیروزنامه
تلفن های نارنجی
درست ۳۰۰ پیش در چنین روزی عکسی خاطره انگیز ما را سر جایمان میخکوب می کند؛ تصویر کیبوسک نارنجی تلفن عمومی که سال ها در تهران، بمکان پر طرفدار بود. در آن سال ها که از تلفن همراه خبری نبود و حتی بسیاری از خانه ها تلفن ثابت نداشتند، این کیبوسک های فلزی جادویی، تنها مکانی برای ارتباط از راه دور درون شهری بود.

